

N:o 23.

Af Herr **Wallenberg:** *Om beviljande af ett anslag å 50,000 kronor för utgifning af en tidning, representerande Regeringens åsigter och önskningsar.*

Vid 1877 års riksdag väckte jag en motion, som då icke vann Riksdagens bifall, men som nu kanske kommer att tillvinna sig en större uppmärksamhet. Motionen afsåg att ställa ett ringa anslag till Regeringens förfogande, för att sätta Regeringen i tillfälle att medelst ett eget organ inom pressen blifva representerad på ett lämpligt sätt.

Man torde icke kunna bestrida att i de flesta länder, utan afseende på styrelsesättet, finnes alltid någon tidning, hvarigenom Regeringen är i tillfälle att göra sina åsigter gällande och att meddela de upplysningar, som den anser gagnande ur såväl politisk som social synpunkt. Vid tillämpningen af det konstitutionella styrelsesättet är det i andra länder ansetdt såsom en nödvändighet, att landets regering genom någon tidning är representerad inom pressen. Blott uti den omständigheten att Regeringen här i landet nästan aldrig deltagar uti den politiska diskussion, som inom pressen eger rum under de åtta månader, som förflyta mellan riksdagarne, ligger en tillräcklig anledning till den svårighet, hvarmed Regeringen har att kämpa, då den afser att genomföra sina reformförslag. Man kunde nästan säga, att Regeringens bemödanden i dessa afseenden ofta likna »vältrandet på Sisyphi sten».

Men till behovet af en regeringstidning för politiska frågors utredning kommer äfven behovet af upplysningars spridande öfver de sociala frågorna, och att medelst upplysningar, utgångna från Regeringen, före-

komma att pressorgan utan alla invändningar deremot planmessigt söka vilseleda allmänna rättsbegreppen, på sanningens bekostnad, och tyvärr ofta utan annan afsigt än att undergräfvat bestående förhållanden, att framkalla våldsamma brytningar och möjligen ruin. Det är för öfrigt i och för sig ganska samhällsvådligt, att, när usla pressorgan anfälla medborgares heder, ingen gensägelse deremot i annat pressorgan förekommer. Nu säges visserligen att tidningar, utgifna af aktningvärda personer kunna besvara och tillrättavisa dylika yttranden, men deremot torde med skäl kunna invändas, att den tidning, som påtog sig ett så otacksamt åliggande, skulle göra en verklig uppoffring, som icke af enskilda skäligen kan begäras. Dertill kommer, att den högre auktoritet, som alltid måste tillerkännas en regeringstidning, skulle, då upplysningar och rättelser uti en sådan tidning förekomme, medföra ett verkligt gagn och förekomma att, genom upprepandet af ovederlagda anklagelser, osanningen slutligen rotfäster sig uti allmänna föreställningssättet.

Fördelen af att lefva uti ett civiliseradt samhälle förminskas väsentligt deraf, att landets regering antingen visar för mycken tillbakadragenhet eller ock, såsom i detta fall, saknar medel att på ett lämpligt sätt sprida upplysning uti de frågor, som uppröra sinnena, såsom förhållandet är i vårt kära fädernesland.

På grund af hvad jag här anfört, tillåter jag mig vördsamt föreslå, det Riksdagen behagade besluta,

att på ordinarie stat och den hufvudtitel, som Stats-Utskottet kan finna lämplig, uppföra femtiotusen kronor till Regeringens förfogande, för att, på sätt Regeringen finner lämpligt, användas till uppsättande af en tidning, som inom pressen representerar Regeringens åsikter och önskingar.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1879.

A. O. Wallenberg.
